

NÄR DET GÄLLER
att taga vara på hälsan bör man ha ett förträffligt
husapotek hemma.

LAZAROL och LAZARIN

ÄRO SVENSKA LÄKEMEDEL

för sårskador och hudens, tandernas, hårets och
fötternas vård.

HAR BEGAGNATS I SVERIGE ÖVER 20 ÅR
och många tusentals tacksamhetskrivelser hava
mottagits av dem som i årtal använt dessa medel

Tillsäg Er handlande att sända efter dessa.

Om de ej hava Lazarol, kunna vi sända en flaska
för \$1.30 (plus porto, 10c). En burk Lazarin \$1.00.

Swedish Importing Co., Ltd.

282 STANLEY ST. WINNIPEG, MAN.

SKANDAL

AV MARTA STARNBERG.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Solen var med oss borta, levnads-
dagen låg melen framför honom, hjär-
tat snyftade, men sinnet hade blivit
lugnt. Han satte sig ned och skrev.

"Margareta, du älskade! Minns du
den stunden, då vi första gången gav
varandra vår kärlek i ord? Minns du,
hur du smög dig intill mig, och jag
kysste de darrande förrädingarna om
kärlek från dina läppar? Minns du,
hur hög himmelen var, hur härlig jor-
den, hur rikt livet? Tack för din kär-
lek, du älskade! Inte kan ord ut-
trycka, vad kärlek är, orden äro så
små. Inte kan jag alltså här i ord på
en bit papper säga dig hur kär du är
mig.

Du är en annan. Det kan inte dö-
da vår kärlek. Den kan taga lyckan
ifrån den, som dötar ifrån en ros,
som färgen från en blommas blöd,
som sångens gåva ifrån fågeln, men
det kan inte döda den. Mitt hjärta
kommer alltid och alltid tillbaka till
dig, förhoppningsfullt och rikt, eller
fattigt och nedstämt — till dig kom-
mer det. Och ditt hjärta kommer till
migt, kommer i lycka och i olycka,
kommer sådant livet är. Endast
våra hjärtan tillhöra varandra, en-
dast våra hjärtan få tillhöra varan-
dra. Ingen obehaglig, inga synd mot
Gud eller människor får obelga vårt
kärleks liv. Över oss står Gud, med
oss följer ansvaret. I rättfärdighet
har jag älskat dig, Margareta, i rätt-
färdighet vill jag värda min kärlek
till dig, och i rättfärdighet mottaga
ditt som min hustru en gång, om Gud
tillåter det. Jag fick hans löfte en
gång, det var då jag trädde i hans
tjänst. För Gud är ingenting omöj-
ligt.

Du gav dig till en annan, icke av
hjärtans fria val, utan tvungen av ty-
nande omständigheter. Du trädde in
för Guds altare och gav löftet om tro
till den högste. En människa löf-
tesord är ju mer än himmelens vin-
dar, som kommer och går. Ett löf-
tesord givet inför Gud och inför en
kristen församling bör kunna hålla
ett människoliv ut. Där ingen kraft
finnes i kärleken och ingen kraft
finnes i tron, där må hällas kraften
givas. Den känsla, som inte tror sig
om att kunna överleva sin dag, må
akta sig för löften.

Du gav löftet, Margareta, löftet om
tro åt en annan. Jag förebär dig in-
te, ansvaret vilar över dem, som tvin-
gade dig. Eftersom din känsla för
den, som du gav dig åt, ej ägde styrka
eller tro, är det dig nu svårt att stå
där du ställt dig. Jag kan inte för-
tänka dig, att du vill gå bort från din
plats. Men på ett brutet löfte och på
spillorna av en annans lycka seglar
man aldrig in i någon lyckosam-
het. Lyckan är ytterligt finkänslig. Till
befrielse må man taga steg tillbaka,
ej för vinnande av lycka.

En fränsklid man? Margareta, ditt
hjärta kunde inte vara tillfreds där-
med. Du kunde inte trösta i lyck-
ans höjdgång med en fränsklid man,
utan att skuggan av en annan stän-
digt låg för din fot.

En fränsklid hustru? Margareta,
jag kan inte trösta inför Guds altare
med en fränsklid hustru eller öppna
mitt hem och min famn för henne så
som min. Du och jag kan det inte.
Vi ha älskat varandra, vi älska var-
andra. Låt oss vara lyckliga över vår
kärlek, skulle vi än aldrig få äga var-
andra! Låt oss bära fram vår kär-
lek till Gud och vara stilla, stilla!
För Gud är ingenting omöjligt.

Den, som älskar dig."

Molnet hade vitat bort från Ernst
Malmes pannan, då han steg upp från
sitt skrivbord för att bära bort sitt
brev, och blicken var ljus. Han hade
övervunnit frestelsen. Hans besatt
innerbar seger och intet motstånd. Han
kände det djupa i sin själ under any-
ningarna, som strök fram såsom dy-
ningar efter storm.

XXXX.

Grevinnan Björnram hade brevet i
sin hand, Ernst Malmes brev. Hon

då de kommo hem, hennes strålände
ögon och hennes ord:

"Din lycka har hela världen sett
i dag, Louise. Gud välsigne dig! Du
har gjort oss en stor glädje."

"Men jag är inte lycklig, mamma,
och jag älskar inte greve Björnram",
hade hon sagt.

"Du kan inte stiga tillbaka, sedan
du inför alla mottagit hans byllning",
hade modern svarat. "Kärleken kom-
mer nog. Kärleken är inte det enda
nödvändiga. Du gör ett briljant parti.
Den gamle excellensen kysste själv
min hand till tack för dig åt sin son.
Han är ytterst förjust i dig. Saken
är uppgjord. Excellensen har talat
med pappa om det."

Och så hade fadern omfamnat hön-
ne och kysst henne och talat (tusende
ord och saft, att det var avgjort. Och
hon hade blivit trött och led åt allt-
sammans och tänkt på Ernst Malm,
som var borta från henne, och gråtit
sig till sömns. Och nästa dag hade
de satt en ring på hennes hand. Och
så hade det kommit en tid av nöjen
och ära och beundran, och hon hade
varit som en blind, som ledes av en
annan. Det var hennes vilja, som
varit borta. Hennes starka vilja ha-
de koncentrerat sig på ett enda fö-
remål i livet, och då det var borta för
honne, var också hennes vilja borta.
Hon ville inte framåt på den väg hon
slagit in på, och hon ville inte stiga
tillbaka, och med den sinnessämning
blev det lätt att leda henne ändå
fram till Guds altare, där hon beseg-
lade sitt öde med en lögn.

Så hade det gått till, då hon stäng-
de porten till sin lyckas eden. Och
de, som bättre bort förstå livet, de
ledde henne, de strödde rosor på den
väg, som var den orätta, och de be-
valade henne att gå.

Vrede steg upp i hennes själ. Ögon-
en blevo mörka och hotande och tin-
ningarna vita. Hon var inte viljelös
längre.

Hon sade till om vagnen och så for
hon till sina föräldrar. Baron Ulftand
bodde inte i den fashionabla staden
delar av Stockholm, där deras dotter
bodde, och grevinnan Björnram hade
inte ro att gå den långa vägen i dag.

Hennes sidenfodrade klädning frä-
sade över mattan i föräldrarnas sa-
long och störde den bittra tystnaden
därinne. Självt stod hon mitt på gol-
vet hög och imponerande, och i henn-
es ansikte korsade röda och vita
strimmor varandra.

"Jag kommer inte för att banna",
sade hon med rösten över och skällan-
de av vrede, "jag har ingen rätt till
att banna, men jag kommer för att
fråga dig, mamma, hur kunde du ta
bort brevet, som jag skrev till Ernst
Malm? Hur kunde du?"

Friherrinnan Ulftand såg med
skrämda ögon på dottern. Hennes
blick var alltid som skrämd numera,
och hennes själ stod som en gloria av
silver omkring hennes pannan. Hon
satt mållös av förvåning över dot-
terns uppträdande, och hon svarade
ej. Men dottern ville ha ett svar,
och hon upprepade sin fråga.

"Kära barn", sade då friherrinnan
Ulftand, "du visste inte vad du gjorde.
Att skriva brev till en skogsvaktar-
son — inte passade det för dig. Du
var ju bara ett barn. Jag måste
gripa in för att rädda dig."

"Jag älskade honom, du anade det",
sade dottern, "och det var min lycka
du tog, då du tog det brevet, ditt
barns lycka".

Friherrinnan Ulftand böjde sitt hu-
vud och torkade bort de framträngan-
de tårarna. Hon grät numera åt allt.
Men dottern vände sig bort. Det var,
som om hon inte såg tårarna.

"Pappa", sade hon, vändande sig
till fadern, som satt nedjunken i en
emmalst med en tidning i sin hand.
"Du körde bort Ernst Malm's far,
fastän han var dig en god och trogen
tjänare. Du tog hemmet och brodet
ifrån honom och släppte livet, ty
han kunde inte leva, där han inte ha-
de sin rot. Jag måste bygas över dig,
pappa, bygas över ditt handlingssätt.
Och du öppnade inte ens din dörr
för Ernst Malm, då han kom för att
tala med dig. Han hade något att
säga dig, just han, och hans männi-
skorätt kränktes, då du inte öppnade
din dörr för honom. Det var fullt av
dig."

Baron Ulftand lät tidningen falla i
golvet.

"Hur kan du komma och ställa oss,
dina föräldrar, till ansvar för våra
gärningar?" frågade han. "När blev
barnet satt till domare över sina för-
äldrar? Är det kanske en ny krist-
list, upptunnen av din herr man och
riktad mot vårt älderdömslugg? Ditt
 eget ömdöme, Louise, borde förbjuda
dig sådana påverkningar. Från det
hället har mer än mycket undermin-
rat vårt lugn förut. Ditt uppträdan-
de är fullkomligt otvivelaktigt."

"Har du inte frågat om några på-
verkningar av min man. Här är blott
fråga om, hur ni kunde handla så mot
ert eget barn, att ni skilde det med
berätt mot från det, som utgjorde
dess lycka."

"Alla våra handlingar gentemot dig,
Louise, har avsett din lycka", svar-
de baronen. "Och jag måste fråga
dig ännu en gång: Med vilken rätt
ställer du oss, dina föräldrar, till an-
svar för våra handlingar?"

"Jag ställer dig inte till ansvar,
pappa, och jag dömer dig inte. Jag
bara frågar dig, hur kunde du? Och
jag borde väl inte ens fråga så av det
enka skälet, att jag kan inte få något
svar. Men jag är olycklig, och tänk
på att det är mina egna för-
äldrar, som dragit olyckan över mig,
fördeblat mitt lidande och kommer
mig att tala bittra ord, där jag borde

tala om sådana. Mitt hjärta är
ödelagt."

"Om hjärtat är ödelagt, så gråter
man i enrum och ler i sällskap, och
litter ingen ana det — jag och du och
tusende med oss."

Då slog grevinnan Björnram ar-
marna om sin fars hals och kysste
bort tårarna från hans ögon. Hon
hade aldrig sett honom gråta.

"Föråt mig, pappa! Föråt ditt
stackars olyckliga barn! Jag gjorde
dig illa. Jag var så upprörd nysa. Jag
ville inte anklaga dig, jag vill endast
anklaga mig själv. Det var jag, som
handlade orätt, jag själv, som förjor-
vade allt för mig. Jag gick med en
lögn in på en villoväg, då jag skulle
ha stannat och kämpat till döds för
det, som utgjorde mitt liv. Och nu
kan jag inte som den gamle skogsvak-
taren slå rot i den mark jag blivit om-
planterad uti, eftersom jag har min
rot i en annan mark. Och jag måste
väl dö, därför klagar jag."

"Ja, ja", viskade friherrinnan i tår-
rar, "vi visste det nog. Vi visste, att
du var mycket olycklig med din man,
att du måste vara det, fast du aldrig
sagt ett förkännande ord om honom.
Kära barn!"

"Jag är olycklig, därför att jag inte
älskar honom och han inte håller
mig, och ändå är vi fastnidade vid
varandra för livet. Han är hänsyns-
full mot mig och ofta god, jag klagar
inte över hans uppförande. Och än-
då är samvaron med honom outhärd-
lig, och jag lider. Det är Ernst Malm
jag älskar. Ja, honom älskar jag.
Han har varit mig trogen. Jag skulle
kunna fly med honom. Men han nö-
jer sig inte med en fränsklid hustru.
Och hur skulle han kunna det? Där-
till är han för stor och hans kärlek
till mig för ren."

Baron Ulftand steg upp från sin
plats. Han lade dotterns huvud till
sitt bröst, och han kysste hennes
panna.

"Din ställning är svår, mitt barn,
och den klyfva, som genom din mans
och din svärfars betenande slagits mel-
lan oss, försvårar den. Allt det där
vet vi, och vi lider med dig. Men jag
litar på din styrka, Louise. Du måste
hålla ditt mod och ditt huvud högt. Vi
skall hjälpa dig att bära din börd."

"Livet har endast ett lidande för
mig, och det är att inte få vara hos
den jag älskar, och endast en lycka,
och det är att få vara hos honom."

"Har du träffat honom?"

"Ja, pappa, jag har träffat honom."

"Ingen skandal, Louise, jag ber
dig", sade friherrinnan och steg upp.
Hon kysste dottern på kinden, och
hon grät. "Har vi inte haft nog av
lidanden utan att också det skulle
falla på vår lott?"

"Mamma, jag tänker inte i mitt
handlingsätt ta hänsyn till mång-
dens ömdöme. Såsom mitt förstånd
och mitt hjärta manar mig att hand-
la, så handlar jag. Skandal säger du.
Mitt gifterna är en skandal. Vad
jag kommer att göra, vet jag inte.
Nej, jag vet det inte ännu, ty det bor
fortvivlan i min själ. Det finns en
rost, som mitt hjärta lyder, och det
är Ernst Malm. Han ber mig att
vara stilla, stilla. Han tror, att Gud
skall gripa in. Jag kan inte tro, så-
som han, men mitt hjärta kämpar för
att vara stilla, därför att det vill vara
det för hans skull."

Hon grät, grevinnan Björnram grät,
så att hennes smärta kropp skakade
av snyftningar.

"Du är så upprörd, du är visat sjuk",
sade baronen. "Du bör vända dig till
en läkare och kanske resa bort på en
tid för att få ro och vila. Något må-
ske göras."

Grevinnan Björnram tog händerna
från sitt ansikte och såg på fadern
med stora, undrande ögon.

"Bort säger du. Nej, jag kan inte
resa bort nu. Förstär du inte det?"

"Varför inte nu? Jag förstär dig
inte."

"Jag kan inte lämna Stockholm nu,
inte nu, då jag vet, att Ernst Malm är
här. Hur skulle jag kunna resa bort
harifrån?"

"Förstär dig ej något, mitt barn,
utan att först stärka oss!" bad
baronen, och hans ansikte var fullt av
bekymmer.

"Han får inte tränga sig emellan
dig och din man", sade friherrinnan.
"Det är orätt av honom, om han det
gör."

"Ernst Malm gör inte något orätt,
mamma. Det var min man, som
trängde sig mellan honom och mig".
Grevinnan Björnram sade farväl till
sina föräldrar, drog slöjan för sitt an-
sikte och for hem.

(Forts.)

Ett underbart botemedel. Fru E.
Therien, Longwood, Alaska, skriver:
"Under de senaste två åren har jag
använt ett underbart botemedel, Dr.
Peters Kuriko. Som ett styckemedel
för blodet, och för uppbyggandet av
en persons krafter, är denna medicin
den bästa jag någonsin använt". Detta
gammlagda örtemedel har blivit
kallat en förnyingsörganen att av-
lägsna förskrämda och orona ämnen ur
systemet; det hjälper matsmältning-
sorganen att utdraga och assimilera de
näringsämnen i födan. Om ni kän-
ner er trötta och svaga, så gör ett
grundligt försök därmed. Kuriko är
ej en apoteksmedicin; speciella lokal-
agenter tillhandahåller den åt allmän-
heten. Om ni ej känner till någon
agent i ert grannskap, tillskriv Dr.
Peter Fahney & Sons Co., 2561 Wash-
ington Blvd., Chicago, Ill.
Levereras tillfritt i Canada.

Gynna våra annonsörer.

Gör er semestertripp till SVERIGE

Midnattsolens land

Trettio underbara dagar på sjö och land

ETT ENASTAENDE TILLFÄLLE FÖR SVERIGERESANDE

Svenska Amerika Linjen har för denna som-
mar framkommit med en utomordentlig kombina-
tion för landsmännens resa hem. Vi äro härmed
i tillfälle att ge en kortfattad skildring därav,
samt komma att med största nöje stå till tjänst
med närmare upplysningar och råd till var och
en som begär det.

De första tio dagarna utgöras av en hänfö-
rande oceanresa på en av de stora, moderna och
luxuösa ångarna "Stockholm" eller "Drottning-
holm". Sedan följer en tio dagars tur till de
vackraste platserna i Sverige och grannländerna
och till sist återresan över oceanen med ytterli-
gare tio njutningsrika och hälsosamma dagar.

Innan vi övergå till de olika turerna vilja vi
framhålla några av de reserutur samt de platser,
som skola besökas. Vi ha då den berömda Göta
kanal, som sträcker sig över 225 mil och har 74
slussar. Den har sin väg från Nordsjön till
Östersjön, från sjö till sjö, genom leende dalar,
förbi idylliska byar och pittoreska ruiner av äld-
riga slott och kyrkor samt bjuder hela vägen på
omväxlande och vackra scenerier. Den är utan
tvivel en av de mest vackra och intressanta ru-
terna i Europa. På vägen ges god tid att bese
den märkliga Trollhättan.

Stockholm, Europas vackraste huvudstad,
har av en givmild natur begåvats med en under-
lig provkarta av all världens skönheter. Där fin-
ner man Skottlands klippholmar, en bit av Neapel-
stranden, några klippor från Rocky Mountains, en del av Canadas furu-
skogar, några tilltalande delar av Paris m. m.

Visby, Östersjöns pärla, är en av de mest fascinerande gamla städer
i Europa. Pittoreskt belägen på västra kusten av Gotland erbjuder det
turisten en hänförande vy av en stad omgiven av tornkrönta vallar och
säregriga ruiner.

Dalarna och isynnerhet trakten kring Siljan är en av de mest färg-
rika landsbygder i hela Sverige. Rättvis och Leksand äro vackra, men
Mora erbjuder mera av historiskt intresse.

Jämtland, de många vattenfallens land, åtnjuter ett stort rykte som
turistort. Dess fjäll och älvar och skogar jämte dess härliga luft och
klimat har gjort det till en verklig hälsoort. Man behöver blott nämna
sådana namn som Åreskutan och Tännforsen.

Till sist ha vi Lappland — Midnattsolens land — som kan berömma
sig av världens mest nordliga elektriska järnväg. Här finner man evig
snö, mäktiga glaciärer, ofantliga bergsjöar, de högsta berg och de största
vattenfall.

KURSEN PÅ NORSKA KRONOR STIGER

Den svenska kronan står nu i pari, eller däromkring, varför svenskar
skola finna det fördelaktigt att köpa norska kronor och placera dem i norska
banker. Vi vilja återigen framhålla, att pangar, som sändas genom
oss, garanteras absolut mot förlust. Alla penningförsändelser, som kom-
ma till oss, äro inom 24 timmar efter dess mottagande på väg till sin be-
stämmdelseort.

Härom dagen var det en svensk från östra Canada, som sände oss
\$1,000 — säger ett tusen dollars — med uppdrag att sända dem till Norge
för honom och insätta dem i bank där, om vi kunde skaffa honom 5 kronor
per dollar. Vi skaffade honom ej allenast fem kronor, utan fem kronor
och 40 öre per dollar och kunde således för hans räkning i bank i Norge
insätta 5,400 kronor. När värdet på den norska kronan åter går upp,
vilket det är tvunget att göra, kan han ej allenast inhösta en direkt god
förtjänst, utan hans pangar ha under tiden dragit in ränta av 5 procent
på vanlig räkning och 5½ på sex månaders uppsägningstid.

Vi ha förbindelse med alla banker, och vi ombesörja kvitto för mot-
tagandet och insättarna få sig direkt tillsända bankbok från respektive
bank i Norge. Alla våra penningförsändelser äro garanterade av William
Avenue branschen av Royal Bank of Canada.

Swedish American Line			
STOCKHOLM	April 18	DROTTNINGHOLM	Sept. 9
STOCKHOLM	Maj 27	DROTTNINGHOLM	Sept. 30
DROTTNINGHOLM	Juni 10	DROTTNINGHOLM	Oct. 21
STOCKHOLM	Juli 8	STOCKHOLM	Nov. 11
DROTTNINGHOLM	Juli 29	DROTTNINGHOLM	Dec. 9
STOCKHOLM	Aug. 19	STOCKHOLM	Dec. 23

Scandinavian American Line			
FREDERIK VII	Maj 9	HELLIG OLAV	Aug. 31
OSCAR II	Maj 18	FREDERIK VII	Sept. 12
UNITED STATES	Juni 1	OSCAR II	Sept. 21
FREDERIK VII	Juni 8	UNITED STATES	Oct. 5
OSCAR II	Juni 20	HELLIG OLAV	Oct. 12
UNITED STATES	Juni 23	FREDERIK VII	Oct. 24
HELLIG OLAV	April 27	OSCAR II	Nov. 2
HELLIG OLAV	Juli 20	UNITED STATES	Nov. 16
FREDERIK VII	Aug. 1	HELLIG OLAV	Nov. 30
OSCAR II	Aug. 10	FREDERIK VII	Dec. 7
UNITED STATES	Aug. 24	OSCAR II	Jan. 2, 1923
HELLIG OLAV	Aug. 31		

För fullständiga upplysningar etc., hänvänd er till

P. M. DAHLS STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

"Fionjären inom de skandinaviska ångbåtsagenturerna i Canada"